

Glädjerika mysterier (4): Marias rening och barnets frambärande i templet

Texter av sankt Josemaría om Marias rening. ”Ett antal historiska omständigheter har också gjort det mer aktuellt att omigen lyfta fram rosenkransbönen. Först av allt behovet av att bönfalla Gud om fredens gåva”(Johannes Paulus II, Rosarium Virginis Mariae, 6)

2022-01-10

LUKASEVANGELIUM

”När tiden var inne för deras rening enligt Moses lag tog de honom till Jerusalem för att bära fram honom inför Herren — det står nämligen i Herrens lag att varje förstfödd av mankön skall helgas åt Herren — och för att offra två turturduvor eller två unga duvor, så som det är föreskrivet i Herrens lag.”

Luk 2:22-24

TEXTER AV DEN HELIGE JOSEMARÍA

När tiden är inne för moderns rening enligt Moses lag skall barnet tas till Jerusalem för att bäras fram inför Herren (Luk 2:22). Den här gången, min vän, kommer du att vara den som bär buren med turturduvorna.

— Har du märkt? Hon — den obefläckade! — underordnar sig lagen som vore hon oren.

Lille dumbom, nog skall väl denna förebild lära dig att uppfylla Guds heliga lag oavsett alla personliga uppoftningar? Att renas! Du och jag, vi behöver verkligen renas! — Vi behöver göra bot, och utöver botgöringen, Kärleken. Kärlek som likt ett brännjärn sveder bort rosten ur våra själar och eld som med gudomliga lågor sätter våra eländiga hjärtan i brand.

En rättfärdig och gudfruktig man har kommit till templet ledd av den Helige Ande — det hade uppenbarats för honom att han inte skulle dö innan han hade sett Kristus. Han tar Messias i sina armar och säger: Herre, nu kan du låta din tjänare gå hem i frid som du har lovat ty mina ögon har sett Frälsaren (Luk 2:25-30).

Rosenkransen, 4

Vår erfarenhet av synden skall alltså inte få oss att tvivla på vårt uppdrag. Visst kan våra synder göra det svårt för andra att känna igen Kristus. Därför måste vi modigt bemöta vårt personliga elände, söka efter rening. Men vi vet även att Gud inte har lovat oss den fullständiga segern över det onda i detta livet, utan begär att vi skall kämpa. *Sufficit tibi gratia mea* (2 Kor 12:9), min nåd är allt du behöver, svarade Gud Paulus, som bad om att få bli befriad från den tagg som förödmjukade honom.

När Kristus går förbi, 114:1

Den kristna kallelsen är en kallelse till självuppooffring, botgöring, gottgörelse. Vi måste sona våra synder — hur många gånger har vi inte vänt bort ansiktet för att inte se Gud! — och även alla andra människors synder. Vi måste följa Kristus på nära håll: Alltid bär jag med mig i min kropp den död som

Jesus fick lida, Kristi självförnekelse, hans betryckthet på Korset, för att också Jesu liv skall bli synligt i min kropp (2 Kor 4:10). Vår väg är en väg av offer, och i självförnekelsen finner vi vår *gaudium cum pace*, glädje och frid.

När Kristus går förbi, 9:2

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
marias-rening-och-barnets-
frambarande-i-templet/](https://opusdei.org/sv-se/article/marias-rening-och-barnets-frambarande-i-templet/) (2026-03-19)